

VEDLEGG

Finansministeren

Stortingets finanskomite
Stortinget
Karl Johansgate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
21/2016 -

Dato
14.04.2021

Dokument 8:163 L (2020-2021) Forslag fra stortingsrepresentantene Njåstad, Bruun-Gundersen, Hoksrud, Steffensen, Gulati, Johnsen, Strifeldt, Bjørnstad, Wiborg og Eriksen om oppheving av eiendomsskattelova

Jeg viser til brev av 6. april 2021 der det bes om min uttalelse til ovennevnte forslag om oppheving av lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunane (eiendomsskattelova) innen 2024.

Eiendomsskatten er kommunal. Utskrivingen hører under det kommunale selvstyre, og det er kommunestyret i den enkelte kommune som avgjør om det skal skrives ut eiendomsskatt i kommunen.

Loven inneholder flere ulike utskrivingsalternativer med hensyn til hvilke typer eiendom som skal omfattes av skattleggingen. De sentrale kategoriene av eiendom er bolig- og fritidseiendom, næringseiendom, samt en kategori bestående av kraftanlegg, vindkraftverk, kraftnettet og anlegg omfattet av særskattereglene for petroleum. Ett av alternativene gir adgang til utskrivning av eiendomsskatt på all fast eiendom i kommunen.

I 2021 skriver 321 av 356 kommuner ut eiendomsskatt, hvorav 233 skriver ut eiendomsskatt i hele kommunen. Av de øvrige 88 kommunene skriver 42 kommuner ut eiendomsskatt bare på kraftanlegg/-nett, vindkraftverk og petroleumsanlegg, mens 46 kommuner skriver ut på øvrige utskrivingsalternativer. Kommunenes samlede eiendomsskatteinntekter var om lag 14,8 mrd. kroner i 2020, hvorav 7,2 mrd. kroner var eiendomsskatt på bolig og fritidsboliger.

Stortinget har de senere årene vedtatt flere innstramminger i kommunenes muligheter til å skrive ut eiendomsskatt. Med virkning fra 2021 er den maksimale skattesatsen for bolig- og fritidseiendom redusert til fire promille. Fram til 2018 var denne på syv promille. Fra 2020 er det innført en obligatorisk reduksjonsfaktor på 30 prosent ved verdsettelsen av slik eiendom. Videre fases eiendomsskatten på maskiner og tilbehør i tidligere «verk og bruk» ut over syv år fra og med 2019.

Kommunene har siden 2014 hatt adgang til å benytte formuesgrunnlagene (Skatteetatens boligverdier) ved verdsettelsen av boligeiendom. Metoden innebærer at boligverdien fastsettes årlig. Både ved denne metoden og ved kommunal taksering er det anledning til å klage over verdsettelsen. Dette vil normalt medføre at den typen feil ved verdsettelsen som forslagsstillerne har pekt på, rettes opp.

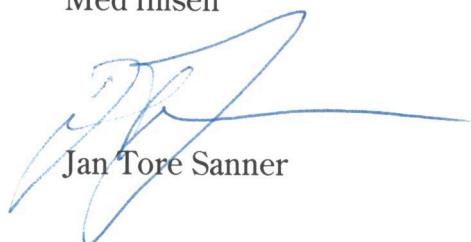
Representantforslaget innebærer å oppheve eiendomsskatten i sin helhet senest fra 2024, men argumenterer utelukkende med utgangspunkt i eiendomsskatt på bolig- og fritidseiendom. Som det framgår ovenfor, omfatter eiendomsskatten også næringsseiendom, kraftanlegg, vindkraftverk, kraftnett og petroleumsanlegg mv. Inntektene fra eiendomsskatten inngår ikke i inntektsutjevningssystemet for kommunene, og for noen kommuner utgjør inntektene fra eiendomsskatten en betydelig del av kommunebudsjettet.

En opphevelse av eideomsskattelova fra 2024 kan ha store økonomiske konsekvenser for enkeltkommuner, særlig for vannkraftkommuner og kommuner som er vertskap for store petroleumsanlegg. Disse konsekvensene er ikke vurdert nærmere i representantforslaget.

Betydelige endringer i eiendomsskatten (herunder avvikling av hele skatten) må etter min mening ses i sammenheng med eventuelle andre endringer i finansieringen av kommunesektoren. Dette ligger utenfor behandlingen av et Dok. 8-forslag. Sist gang eiendomsskatten var gjenstand for en mer omfattende vurdering var i NOU 1996: 20 *Ny lov om eiendomsskatt*. Jeg minner også om at OECD peker på at skattleggingen av bolig er for gunstig i Norge. En eventuell avvikling av eiendomsskatten vil redusere en lempelig boligbeskatning ytterligere.

Sett hen til dette finner jeg ikke å kunne anbefale forslaget i Dok. 8:163 L (2020-2021) om allerede nå å vedta at eiendomsskatten skal avvikles senest innen 2024.

Med hilsen

Jan Tore Sanner